

Modlitbový zápas

ROK 2017

"Na твоjich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia! Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi!"

Iz 62, 6-7

TELEVÍZOR NÁŠ KAŽDODENNÝ

„No had bol ľstivejší ako všetky poľné zvieratá,“ (Gn 3,1) a diabol je oveľa inteligentnejší ako všetci ľudia. Napriek tomu si väčšina ľudí myslí, že diabol s nami v duchovnom boji bude hrať fair-play.

Malé poučenie o tom nám ponúka antická história ešte z klasického helénskeho pohanstva. Tu sa odohral príbeh nedobytného mesta Tróje, ktorá kedysi prijala lichotivý dar: monumentálneho dreveného koňa nezvyčajných rozmerov, koňa tak veľkého, že veľmi dobre pasoval k nemekej veľkému egu Trójanov. Áno, nedobytná Trója nepadá pod zdrvivým vojenským útokom nepriateľa, nepadá počas boja, keď sú všetky jej sily v pohotovosti, nepadá pod fyzickú silu meča, ani pod početnú prevahu nepriateľa, nepadá v čestnom boji, ale poráža ju ľstivosť, umelecký výtvar: gigantická drevená socha so špeciálnou „plnkou“.

Prečo padla Trója?

Nedobytná Trója padá preto, že bol proti nej použitý prototyp

zbrane, ktorú by sme mohli nazvať „ľstivá bomba“ (podľa jej vynálezcu). Skutočne, v niečom je táto bomba oveľa efektívnejšia ako napr. atómová, ktorá bez milosti ničí všetko a všetkých vo svojom dosahu. Atómová bomba sa v našej humanistickej dobe ukázala ako nepoužiteľná. Preto v zhode s dôstojnosťou, toleranciou a rovnosťou všetkých, prsto v duchu humanizmu, ktosi veľmi dávno vynašiel bombu inteligentnú. Všetko sa to začalo v raji, kde had zhypnotizoval svoju prvú ľudskú obeť, Evu: spočiatku ju hypnotizuje klamstvom („nezomriete“ - Gn 3,4), potom pôvabným zovňajškom („A žena videla, že strom je na jedenie chutný a na pohľad krásny...“ - Gn 3,6), aby si napokon sama vložila „bombu“ do úst. Tak Boží nepriateľ „zabil“ prvého človeka. V tej chvíli bolo „mesto Eva“ dobyté, a ako také, už nebolo pod vládou Boha, ale Božieho nepriateľa, a poslúžilo ďalej pri porazení silnejšieho Adama.

Z histórie ďalej vieme, že ľsti-

vá bomba znovu vybuchla, avšak oveľa neskôr, v Tróji, kde duch ľži, satan - ľstivo spôsobil, že Trójanovia, hrdí na svoje mesto a jeho nedobytnosť, si triumfálne vniesli bombu priamo do samotného stredu mesta – prakticky uverili ľži.

Tá bomba mala taký úspech, že sa o nej z histórie učíme až dodnes. Mala silu vybuchnúť nielen na pravom mieste, ale aj v pravý čas. Jej sila bola i v tom, že mesto necháva zachovalé, ničí iba jeho obranu a dáva mu iného ducha – ducha nepriateľa.

A tak skôr než bomba vybuchla, to jest skôr než z nej vyskákalo pár elitných vojakov, aby zvnútra otvorili nepriateľovi mestskú bránu, museli ju občania prijať do svojho srdca, nechať sa oklamať jej prekrásnym zovňajškom. Skôr než ju prijali do svojho mesta, prijali ju do svojho srdca – jednoducho povedané, zapáčila sa im.

povzbudzovala kolegyňu v práci (pracuje totiž v nemocnici), keď kolegyňa nechcela ísť k veľmi problémovej pacientke, že nech len ide s ňou a uvidí Božiu moc. Kolegyňa teda napriek nechuti išla a tá sestra v Kristu pred vstupom do izby spomínanej pacientky povedala: „Pane Ježišu, poď pred nami!“ A... problémová babka ich zavolala zvončekom preto, aby im posunkami ukázala čokoládu pre ne obe. Kolegyňa bola tak oslovená, že sa začala o Pána Ježiša hneď zaujímať a v najbližšiu nedeľu prišla aj s mužom na sv. omšu.

To ma veľmi povzbudilo. Môj manžel bol totiž pri mori a v čase jeho neprítomnosti nám vykradli chatu, na ktorej dosť lipne. Keď sa blížil deň jeho návratu, nevedela som, ako mu to mám povedať, aby ho to trápilo čo najmenej. Vtom som si spomenula na spomínané

svedectvo a povedala som Pánovi: „Pane Ježišu, stoj predo mnou, keď to budem hovoriť mužovi.“ Tak som to celkom odovzdala Bohu a už som len čakala, ako to dopadne. Keď manžel prišiel domov, povedala som, že nech odloží plány, ktoré v ten deň mal, lebo že sa stalo niečo hrozné. Vyrozprávala som mu o krádeži a on sa na mňa zahľadel a odpovedal mi: „To nie je nič hrozné. Hrozné je, keď človek stratí svoju dušu.“ Neverila som vlastným ušiam, ale vedela som, Komu môžem za to ďakovať.

Eva

Zomrela počas modlitby

Moja babička mala 89 rokov. Bola veľmi dobrá, milá, plná pokoja. Mala však silnú sklerózu. Jedno, čo ale nezabudla, bolo modliť sa. V poslednom čase už iba ležala. Nemohla hovoriť. Ak sa pri nej nahlas niekto modlil, videli

sme, že pohybuje perami, a tak sme vedeli, že sa modlí tiež. Jedného dňa mi zavolať mama a povedala, že babkin zdravotný stav sa veľmi zhoršil. Nemohla som babku navštíviť, ale odvtedy som sa za ňu každý deň modlila. Mala som jednu malú prosbu k Ježišovi: „Pane, prosím, daj, aby sa pri babke modlili, keď bude umierať.“ Neskôr mi mama zavolať a povedala: „V nedeľu na obed mi zavolať tvoja teta, že s babkou je zle, aby som prišla. Hoci teta nie je veľmi pobožná, celý čas sme sa nahlas modlili, až kým babka poslednýkrát vydýchla. Hoci to bolo pre nás smutné, všetci sme mali v srdci pokoj.“

Keď som to počula, uvedomila som si, že Pán Ježiš vyplnil moju prosbu: babka zomrela počas modlitby v atmosfére viery. Ďakujem Ti, Pane Ježišu!

Ludka

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Písma alebo použiť modlitbové modely pre svätenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré

upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia

iné tri skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen stráže zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
3. týždeň: Žilina a okolie,
4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.

Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa ľosom určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vrúcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyslyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.

Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.

Trójsky kôň v našich obývačkách

A dnes? Od jablka s duchom lži, cez Trójskeho koňa s duchom lži, sa vývoj Istivej bomby zastavil na televízore, opäť s duchom lži. Dnes sú ľudia, žiaľ i kresťania, opäť porazení zdanlivo neškodným kusom umenia: televízorom. Je to globálne, oveľa masovejšie, ako v čase antickej Tróje, a pritom jedovaté, ako jablko z raja.

Televízor je prototyp antickeho trójskeho koňa, brilantný nástroj lži, možno povedať: veľdielo Božieho nepriateľa posledných čias. Podľa vzoru svojho predchodcu si ponechal výzor neškodnosti, je však smrteľný. Ľudia ním zasiahnutí sú, žiaľ, už duchovne mŕtvi bez boja o spásu svojej duše, pretože sú bez obrany. Satan kontroluje vstupnú bránu do ich srdca a pôsobí, že nie sú schopní otvoriť sa biblickému (pravdivému) Kristovi, iba ak Kristovi televízornému (Kristovi New Age, ktorý neprekáža plánom Božieho nepriateľa). Ten ich premohol bez toho, aby to spozorovali.

Kedysi drevený, dnes plazmový, s HD rozlíšením, dynamickejši a s oveľa sofistikovanejšou náplňou, ako bol drevený kôň. Hovoríme o televízore. Do starého trójskeho koňa sa zmestilo zopár vojakov, do toho dnešného sa zmestí čokoľvek v rangu zmyslového vnímania zvuku a obrazu: je v ňom násilie, ako i boj proti násiliu, drsný svet boxu, ako i romantické reality show, zmestia sa tu všetky náboženstvá i ateizmus, zmestí sa tu to, čo je, i to, čo nie je, realita i surrealita, pravda i lož. Umenie to už dávno nie je len beletria, sochy či maľby, dnes je to hudba a „televízne umenie“ – filmy, seriály, tzv. reality show, a tzv. infozábava – televízne noviny, dokumentárne relácie, a potom všetko, čo sa šíri prostredníctvom TV. Faktom je, že ľudia sú

týmto novým trójskym koňom uchvátení oveľa viac, než sú ochotní pripustiť. Sú premožení umením.

Teda tak, ako kedysi Trójanovia prijali skvostného koňa od svojho nepriateľa, tak i dnes, žiaľ, väčšina kresťanov prijíma to, čo im šteká uši (rovnako ako obyvatelia Tróje, priamo od svojho nepriateľa), a rovnako ako oni sú tým premožení. Ľudia sú omámení umelým smiechom v pozadí alebo túžbou po účasti na západnom blahobyte, preto keď z „Priateľov“ priamo do ich kresťanského srdca vyskočia homosexuáli, homosexualitu už pomaly nechcú odsúdiť. Nové myslenie - „homosexualita je normálna“ - akoby mimochodom vyskákalo z trójskeho koňa s názvom „Priatelia“ a leptá duchovnú imunitu z vnútra kresťanského srdca. „Priateľov“ si človek totiž obľúbil, a to čo má rád, má predsa rád srdcom. Tam, v srdci, sú aj „Priatelia“. Pokiaľ ľudia radi a pravidelne pozerajú televízor, majú trójskeho koňa v srdci. Z toho koňa im potom môže vyskákať prakticky čokoľvek.

Ich imunitou, ich obranou bol kedysi štít viery (Ef 6). Je to veľmi mocný štít, mocnejší ako trójske múry. Ten kto ho drží v boji pred sebou, zráža jedného Goliáša za druhým, nie vlastnou silou, ale z moci Božej. Diabol vie, že ak chce vyhrať, musí sa dostať za ten štít bez toho, aby ho človek zdvihol, inak si s ním neporadí. Urobil to jednoducho a Istivo ako kedysi v raji: jednu časť ľudí presvedčil, že neexistuje žiadny duchovný boj o spásu duší a druhú časť presvedčil, že ak aj nejaký boj je, oblasť umenia nie je jeho súčasťou. Voči umeniu štít viery vraj človek nepotrebuje. Umenie je neškodné. A práve naopak, umenie, ktoré odpovedá na ľud-

skú túžbu byť svedkom niečoho krásneho, je zneužitá a je jeho hlavnou zbraňou.

A následky?

Možno si už ani nepamätáme, kedy sme prestali bojovať s osobným hriechom a za obrátenie svojej rodiny, no vedzme, že v ten moment, kedy sa to stalo, sa diabol zmocnil nášho srdca a vyhlásil mier. Mier, ktorý je našou porážkou, stojí na našom štíte viery tak, aby sme ho nemohli opäť zdvihnúť a vzoprieť sa, je to mier, ktorý nás ťahá do pekla. Tak dnes, žiaľ, žije väčšina tých, ktorí sa považujú za kresťanov. Ich Bohom už nie je Ježiš Kristus a jeho Svätý Duch, ale televízor a jeho duch antikrista.

Čo robiť?

Preto budme nekompromisní od začiatku a urobme to, čo mali urobiť Trójanovia pred stovkami rokov: vyhodíme toho Trójskeho koňa z nášho bytu, kým sme toho ešte schopní, a kým si nás nezískal. Urobme svoj dom domom modlitby, ticha a samoty s Kristom. To je jediná účinná obrana v duchovnom boji o našu spásu i o spásu celej našej rodiny.

Vaša redakcia

„Kto je ako náš Boh?!”

Moju najstaršiu dcéru začala po treťom pôrode trápiť bodavá bolesť v bruchu a často sa bolesti stupňovali tak, že vedela, že to nie je normálne, že to bude niečo vážnejšie. V jeden večer sa bolesti vystupňovali až tak, že musela ísť na pohotovosť, kde jej zistili žľzníkové kamene a zápal slepého čreva. Po RTG snímkach jej hneď urobili predoperačné vyšetrenia a chceli ju v tú noc operovať. Nakoľko však jej dieťaťko

malo v tom čase iba 3 mesiace, prosila ich, aby mohla aspoň o tú jednu noc dlhšie koiť a starať sa oň. Lekári súhlasili, avšak s tým, že hneď ráno príde nalačno na operáciu.

V tú noc som mala modlitbovú stráž a bola som z tej situácie trochu vyplašená práve kvôli malej vnučke. Nevedela som si predstaviť, ako sa to bude celé riešiť. Prvé, čo mi napadlo, bolo, že hneď ráno využijem známosť môjho riaditeľa, ktorú má práve na chirurgickom oddelení. Ale vzápätí som sa zahanbila a povedala som si, že tu je Nieкто vyšší ako známosťi tohto sveta, že pre môjho Boha nie sú ničím nejaké kamene a nejaké zápaly. Podriadila som sa Jemu s vedomím, že On sa o všetko postará, aj o 3 mesačné bábätko, ak si to situácia vyžiada. S veľkým pokojom som zaspávala, s úplnou istotou, že všetko je v Jeho rukách. Ráno som teda nikde nevolala a znova som sa ponárala do dôvery v živého Boha.

Keď prišla dcéra ráno na príjem, bol tam iný - starší lekár, ktorý sa opýtal na ťažkosť. Keď mu dcéra všetko popísala, kázal jej lahnúť si, vyšetрил ju a povedal: „Chodte domov, toto nie je na operáciu. O dva dni prídte na kontrolu a v naliehavom prípade so všetkými papiermi na príjem.“ Dcéra neverila vlastným ušiam. A my tiež. Na kontrole o dva dni sa potvrdilo, že operácia teraz naozaj nie je nevyhnutná.

Natíska sa mi otázka žalmistu: „Kto je ako náš Boh?!” S veľkou úctou Mu vzdávam vďaka.

babka

Odprosila som...

V práci som sa znovu pohádala s riaditeľom. Ale tento raz mal pravdu on. Šlo o to, že vždy vystupoval proti všetkému, čo sa týkalo Boha, na čo som ne-

mohla mlčať. A tak z nášho rozhovoru vznikali hádky. Tentoraz však šlo o úplne neutrálnu vec - o opravy v práci. Keď som si uvedomila, že som mu dokazovala svoje o jednej oprave a on hovoril o inej, ktorá bola neskôr, pochopila som, že mal pravdu on. Pre istotu som sa na to pýtala kolegyne, či je to tak, ako hovoril riaditeľ. A bolo to naozaj tak.

Vo mne sa rozpútal vnútorný boj: „Čo teraz? Je potrebné ho odprosiť... Ale nie niekde v kútiku, potichu, ale pred všetkými, tak isto, ako som sa pred všetkými hádala a dokazovala svoje! Veď všetci, čo ma počuli, vedia, že som sa mýlila. Ach! Tak sa mi do toho nechce! Ako len poviem, že som nemala pravdu? Veď ja mám vždy pravdu! Treba sa verejne pokoriť a pýcha sa vo mne vzpiera! Nechce sa mi do toho!... Ale zase keď neodprosiš, čo si ty za kresťanku? Ako chceš byť svedkom Pána Ježiša? A vôbec: ako sa chceš na modlitbe postaviť pred svätého Boha?”

Uvedomovala som si, že tento krok musím jednoducho urobiť, ale videla som, že sama zo seba to nemôžem (nemám na to silu) a ani nechcem (to sa vo mne ozývala hriechom porušená prirodzenosť). Vtedy som si spomenula, ako kňaz na kázni v nedeľu povedal, že keď nemáme pokoru, tak Panna Mária je naša pokora; keď nemáme na niečo silu, tak Panna Mária je naša sila. Začala som prosiť Pannu Máriu o pomoc. A naozaj som dostala potrebnú vnútornú silu: keď na druhý deň popri mne prechádzal riaditeľ, nahlas, aby ma všetci počuli, som ho odprosila. Bol taký šokovaný, že nevedel, čo má na to povedať. Bol to náš prvý rozhovor, aký sa neskončil so zvýšenými hlasmi.

Ďakujem Panne Márii za príhovor u Boha i za to, že je mojou

pokorou a silou.

Natália

Modlitba vďaky

Raz som sa bála jednej konkrétnej zmeny, ktorá ma čakala v práci. V nedeľu kňaz na kázni citoval Ž119,164: „7krát za deň ťa chválím za tvoje spravodlivé súdy...“ Potom k tomu dodal, že máme Bohu za všetko ďakovať, čo nám dá, lebo On je Boh dobrý. Mňa ale držal ten strach.

Večer pred spaním som sa na chvíľu zastavila a začala som sa modliť a ďakovať, ako nás k tomu povzbudil duchovný otec: „Pane Ježišu, ďakujem Ti, že ma ľúbiš, a že všetko, čo sa stane, je z Tvojej lásky. Ja sa bojím, ale viem, že aj keď nastane tá zmena, aj tak platí, že Ty do poslednej drobnôstky riadiš môj život a nemyslíš to so mnou zle.“

Potom prišiel pokoj a šla som spať. Na druhý deň na obed ma znovu chytil ten strach. V duchu som sa modlila: „Pane Ježišu, ďakujem Ti, že Ty mi chceš dobre. Ďakujem Ti, že ak nastane zmena, Ty mi dáš silu a potrebné milosti...“

Potom mi vedúca povedala o tej zmene a Pán mi dal silu v pokoji to prijať. Ba neskôr som zistila, že to bol oveľa lepší variant ako ten, na ktorý som si už zvykla. Ale hlavné je, že Boh vstúpil do môjho bojazlivého srdca a dal mi silu prijať to, čo prišlo. Vďaka Ti, Pane!

Adriana

Pozvi Pána Ježiša do svojho problému

Na nedeľnej sv. omši hovoril kňaz svedectvo jednej sestry v Kristu o tom, ako pozýva Pána Ježiša do rôznych situácií predtým, keď ide urobiť niečo ťažké alebo nepríjemné. Tá sestra raz